

здрави - ти чловѣци не хващатъ върѣ на болны-ты чловѣцы.

5) Въ главно прѣдложеніе съ подлогъ той, кога-то има при него приставено прѣдложеніе съ свой подлогъ относительно мѣстоименіе, подлогъ - тѣ ся изоставя; като: кой-то обыча Бога обыча и брата си, на мѣсто: той, кой-то обыча Бога, обыча и брата си.

167. Връзка-та, въ трете лице, изоставя ся кога-то има при себе за прилогъ причастіе дѣйствително; като: той отишълъ при пріятели-ты си, а тѣи го не прибрали; на мѣсто: той е отишълъ а тѣи не сѣ го прибрали.

168. Сказуемо-то ся изоставя, кога-то ся разумѣва сѣщо-то, кое-то е было и въ прѣдне-то прѣдложеніе; напр. азъ ся трудѣ за добро на отечество-то си, а ты само за славѣ; на мѣсто: а ты ся трудишь само за славѣ.

169. Въ прѣдложенія, что служатъ за отговоръ, изоставяють ся всички рѣчи, споманены въ въпроса; като: Гдѣ живѣешь сега? — Въ Пловдивъ; на мѣсто: азъ живѣѣмъ сега въ Пловдивъ. — Имашъ ли сега нѣкоѣ работѣ? — нѣмамъ; на мѣсто: нѣмамъ сега нѣкоѣ работѣ.

170. Понеже всякой съжзъ показва едно прѣдложеніе, свързано съ друго, то въ слѣ-